

Không ăn thì l^à, còn ăn thì l^ài kh^ó!

**Hai nhà văn Nguy^{ễn} Th^{anh} Chánh &
Nguy^{ễn} Ng^{ọc} Lan.**

Tr^{ái}c th^{áng} năm m^ùi, hai v^ì ch^{óng} ng^{ày} i vi^t xin thành th^ờt g^ói đ^{òn} t^{ất} c^ó quý b^án đ^ểc gi^ả và
gia đình l^ài c^ứu chúc m^ùt Giáng Sinh vui v^ì và m^ùt năm Tân Mão an lành & may m^ùn.

***

Chúng ta hi^{ểu}n đang b^éo c^ód^{òn} vào m^ùa l^à l^àc, nào là Giáng Sinh, nào là T^{ết} Tây và s^ốp t^{ết} là
T^{ết} Tân Mão... Thôi thì ti^{ếc} tùng lu bù liên miên, ăn u^{ống} m^ùt ngh^ó!

Ti^{ếc} cuⁱ n^{ăm} trong c^ó quan hay trong s^ố ho^c trong h^{àng}, ti^{ếc} khao m^{ón} x^íp l^{òn} x^íp nh^ó ;
ti^{ếc} gây qu^ý h^{àn}i đoàn, ti^{ếc} ái h^{àn}u, ti^{ếc} t^{ết} thi^{ết} n, ti^{ếc} c^ứu tr^ợ; thêm ti^{ếc} h^{àn}p m^ùt b^án bè ta hát ta
nghe ta v^étay, ti^{ếc} gia đình, v.v...

Nh^óng cũng c^{òn} đ^ó h^{àn} ngày x^ía, m^ùi n^{ăm} b^ó m^ùi đ^ì 2-3 cái đám c^ói h^{àn}, giá b^án bè thân
thích là 200\$ cho c^ó 2 v^ì ch^{óng} coi m^ùi đ^{òn}c. Cho 100\$ c^{òn} đ^{òn}c nh^óng có v^ì h^{àn}i k^{éo} kéo
quá xá.Thà t^{ết} ch^ói ph^ót cho đ^ì cho r^òi thì hay h^{àn}.

Lúc r^{ày} kh^óng c^{òn} th^ờy đám c^ói đ^{òn} h^{àn}t, c^{ũng} đ^ó, ch^ó c^{òn} th^ờnh tho^{ng} ph^ói đ^ì vi^tng đám
tang b^án bè mà thôⁱ n^{ên} ít t^{ìn} ti^{ếc} h^{àn} x^ía.

Ti^{ếc} tùng là d^óp đ^ó chúng ta g^óp g^ó b^én bè, đ^óu láo, thăm h^{àn}i đ^óy đ^óa đ^óu m^{ỗi} chót l^{òn}i, nói
toàn chuy^{ển} hu^ỷ v^én, chuy^{ển} có v^ì VN ch^óa, chuy^{ển} con cái ra sao, có cháu n^ói cháu ngoⁱi
ch^óa, n^{ăm} nay anh ch^ó có tính đ^ì du l^ị ch^ó đ^{òn} không, có đ^ì Trung Qu^{ốc} ch^óa, có đ^ì cruise
ch^óa, chuy^{ển} th^ờng cha n^óy con m^ó n^ó, vân vân và vân vân.

Toàn là chuy^{ển} h^{àn} n^ó ái h^{àn} không hà! Nh^óng cũng th^ờy vui vui!

Đó c^{òn} là d^óp đ^ó chúng ta c^{ùng} nh^óu nh^ót, c^óng ly ng^ót ng^ó con tàu đ^ì, r^òi s^ốn đó c^{òn} b^{àn}
tính chuy^{ển} kinh bang t^{ết} th^ờ, chuy^{ển} làm t^{ết} thi^{ết} n b^{ên} nh^à, chuy^{ển} trên tr^{ái} d^{òn}i đ^{òn}t, chuy^{ển}
l^ịp bi^{ển} vá tr^{ái}i, chuy^{ển} h^{àn} b^{ên} n^óy tính chuy^{ển} b^{ên} kia...

Nói cho vui, cho đ^ì cái mi^{ền}ng, cho x^í b^ét xú b^ép, v^ì y thôⁱ!

C^{ũng} d^ó hi^{ểu} và c^{ũng} n^{ên} thông c^óm cho b^én già chung tôi. h^{àn}a h^{òn}g có d^óp b^{àn} lu^{òn} m^óy
cái chuy^{ển} bá v^ì tào lao n^óy v^ì bà x^á đ^{òn}c vì s^ố b^é m^óy b^é n^ót li^{ền}, h^{òn}t h^{òn}g.

Nói thi^{ết} v^ì i các b^én, n^óu đ^{òn}c ng^ói chung m^ùt b^{àn} toàn dân đ^{òn}c r^òa kh^óng thì đ^ì bi^{ết} m^óy. T^{ết}
do, tha h^{àn} mà nói b^ét c^ó chuy^{ển} g^ói mà h^{òn}g s^ố m^óy b^é ki^{ểm} duy^êt b^ét l^ịi b^ét ph^ói.

Cũng có mày cha hay mày mì bùn than mãn tính. Bùn nay hay lây lòm. Ngày giờ mà phổi nghe than suýt cù buông làm mình cũng phát chán đói theo luân. Bùn trên đùi nay chả có mệt mình mình đói quyến có problem nay nay hay sao vay kia?

Tiếng tùng cũng là cù hôi đói các bà chả có dộp ăn dộn thoi trang, áo dài thoi đùp, thoi tát la mode hót xóy, toàn là đùi xòn may bên VN không hà. Đi tui đi lui, xòn qua bàn nay, xòn qua bàn nay, làm đùi u làm dáng, xòn qua xòn i, xòn a xòn n, tùng mình còn nhả là con gái đôi môi i nhân ba, cho bà con thiên hò nhìn ngòm đỡ thèm, ai tui ráng mà chả u, ai biếu dòm!

Mà đùp thiết, nhả son phòn, nhả chích botox, nhả đùi thêm tóc giò, nhuộm hoe hoe nhả đùm thoi thiết nên thoi y cũng mệt con mệt lòm chả chung phổi chả i đâu. Có bà mì i đi làm tóc, đùu còn mì tinh còng ngót chung khác gì đùu cô dâu trong buồi tiếc cùi!

Nghe thiên hò nói có nhỉu bà chả nhân chuyễn vò VN thăm nhà và làm tui thiến, sòn dùp tân trang lòi nhansen sicc mùa thu hay mùa đông gì đó luôn, cho ông xã lé mệt đù có thoi tìm lòi cùm xúc tui ng nhả đỡ tui lòm tui bao giò... Nghe nói bên đó có lòm bác sĩ tài ba khéo tay lòm mà lòi tinh hô hô re rò rò!

Còn các ông thì gòi nhau i i, ròi u vào lòi ra, dô dô tui tui p, múa tay múa chân, mệt mày đù gay nhả trái gòc, thoi ống hay thích kù chuyễn tiều lâm, chuyễn miết dùi i càng mòn càng tui, ròi nhe răng giò cùi i hô hò, ròn ròn nhả chả cá Tròn Quoc Toàn Sài Gòn ngày nào.

Đóng ke! Các bà cũng ráng lóng tai nghe, nhảng sau đó thoi m y thì chả i là thoi đù mìn cùch, mìn cùtoi, già hóng nên nết (có nết đâu mà nêu), đù tui m xàm bá láp gì đâu không á... Làm mày cha cùt hóng, tui nghĩu xùi hòt!

Ai hát trên sân khấu thì cù viêc lên hát, đùi ai muôn nói chuyễn thì cù nói, hóng ai phién hà gi ráo trùi!

Không khí quá i là... i ào, y nhả là cái chả cá không sai! Vui lòm các bùn i!

Có ông anh ngòi thoi ra, nét mệt tròn tui mìn cùi. Chả c có lò mìn i bùn bà chả... đùi!

Ông khác thì có vò nhả ngòi gà ngòi gòi, lim dim mìn màng trên bàn tiếc nhả đang thiến vào tui nêu đâu đâu, giao khoán hòt mìn viêc cho bà nhà muôn nói gì hay làm gì thì cù tui tiếc...

i, còn chuyễn nay nà. Bùn có khi nào đù ý hòu nhả trong nhòng buồi tiếc i nhà hàng Tàu mìn bà hay có cái lò hay bùo phò-ky đem thêm cho mày cùp dao nĩa nà, không biết đù lòi đù ăn cho đù hay đù ăn cho nó có vò lòch sò noble nhả đùm?

Ăn riết tui mìn cái tiếc Tàu thì cũng có bùy nhiêu món đó mà thôi, thí đù nhả tui chim đù bién, mìn cùào nàm đồng cỏ, thot bò xào gai lan, vân vân, khó gòp bùng đũa thoi mìn, và toàn là mìn là đùu là bùt ngọt, thoi mà phát ngán phát sò luôn!

Có bàn ăn không hòt, nhà hàng đem hòp ra cho ai muôn đem thoi c ăn đù vò nhà thì cù tui nhiên, đùng có ngòi ngùng, đùng có mìn cùi gi hòt... Tiếc đã tròn ròi, thoi buồi khó khăn, gò o chau cùi quò, bù phí uông lòm và cũng tui i chả tui!

Mà có phòi rò gi đâu. Cách nay 5 năm, tui Montréal, trung bình vò a ăn, vò a nghe ca sĩ cây nhà lá vòi n hát, vò a vò ai nay ôm nhả y nhót loòn xò, ban tui chả c chả lòi y tòi ng tròn thôi, nhảng tui vài năm nay vé vé đã nhả y vòt lèn lòi gòp đôi gòp ba. Ròi còn vé vòng hò, vé VIP, vé mìn thoi ng quan nà... Hình nhả bên Mìn ngòi i ta tính rò hò.

Đó là chả a kù chuyễn lóng hò ngoài lò (mua vé sò, bù thêm chút đùnh vô bao thoi đù giúp tui thiến, bán đùu giá mìn bùc tranh, ép mua báo xuân, v.v....).

Kết mìn nòi là phòi n đồng chúng ta đùu lòi tuoi cù ròi. Đùn đù đù gòp gò bùn bè cho vui vò y thôi chả còn ăn uông thì có bao nhiêu đâu, vì phòi kiêng cùi nay nòi đù thoi.

Tui hòu, tui già cũng hòi chả, nên mìn i lòi đi cũng đùn đo, cũng hao tài lòm chả bù!

Ngoài ra, ai nay cũng đùu có ít nhỉu vòi n đù sòc khòe nay nòi!

Đùu óc thì khi nhả khi quên, thoi mình cùn xài thì lòi lòi mìn đùi. Còn nhảng thoi khác cùn nó

giờ m đi thì nó lồi tảng lên hoài chừng hồn nhõ dũng cao, máu cao, đau lưng nhức mệt kinh niên.

Một mũi thì lèm nhèm, hay lăng tai, quên trộc nhõ sau, hay nói đi nói lồi hoài nêđôi khi làm con cháu bực mình bực mày quá trời quá đât, sinh ra đù quù!

Hồi thăm nhau, ngồi i nào ngồi nay cũng ít nhỉu đùu giòng nhau hốt!

Trăm cái khỉ cua tuồi già nêđ ăn uống cũng phổi cồn thòn tấp tấp bết lồi, kiêng cái nay, cù cái kia, rứt phiến phốc chử không đục thoái mái tò nihil nhõ hõi còn trù đâu.

Đôi khi nhìn thóc đòn, thỷ ngon, thích ngó bỗng mệt hồn là thích ăn bỗng mệt!

Một năm tròn, trong bàn tiệc, vỗ chung tác giò thỷ có vài cù niêđng lúc ăn đòn món thòn, rút cây kéo nhõ thõ sòn ra, cút xõ xõ rứt mõi ăn đòn, ăn uống đù tháo tùm lum. Nay thì các cù nay đã quy Tiên ráo trời rỗi!

Vài năm nãa thì cũng sô tui phiên lòp mình tòn lên, thõ đòn vào lòp bô lão đó. Kì tròn cùng sau mà thôi!

Cùi ngõi hôm tròn, hôm sau ngồi cùi! Đúng quá xá!

Thiết khỉ cho cái thân già mà còn đèo bỗng. Ai biếu già mà ham làm chi!

Không ăn thì lõi, còn ăn thì lồi khỉ!

Nhõng, thôi thì thà chử khỉ, vì mệt năm chử gõp lòi bỗn bè đôi ba lòn cũng là mệt đùu hõu ích cho sõi khõe...tâm thòn cùa chúng ta vay!

Montréal, Dec 06, 2010